

עֲזָרֵי מַעַם הַשֵּׁם עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

תְּשׁוּבַת הַרְשֵׁב"י

דְּרָשָׁה לְחֻזֶּק לְמוֹד הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ
מִבְּ"ק אֲדָמוֹ"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּיוֹם ט"ו בְּאָב תש"ע לַפ"ק

בְּמַעֲמַד קָדוֹשׁ הַשֵּׁם שֶׁל עֲשָׂרִים אֶלֶף אִישׁ

ב"איצטדיון טדי" - עִי"ה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

בְּרֵאשׁוֹת הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל מֶרֶן הַרְאֲשׁוֹן לְצִיּוֹן

נָשִׂיא מוֹעֲצַת חֲכָמֵי הַתּוֹרָה

הָרַב עֲבֻדָּה יוֹסֵף שְׁלִיט"א

וְבִהְתַּאֲסָפוֹת הַרְבֵּנִים הַגָּאוֹנִים, וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי"

בַּעִי"ה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

אֶלְלוֹל תש"ע לַפ"ק

זְכִינוּ לְהוֹצִיא לְאוֹר סֵפֶר "אוֹרוֹת הַזֶּהר"

וּבּו י"ב סְפָרִים - בְּנֶגֶד י"ב שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן

שֶׁכֵּל הַמִּפְיץ הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ זֹכֶה לָכֶךְ

- הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁל הַרִשָּׁב"י (בְּזֶהר תְּרוּמָה קכ"ח:) -

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

**מַעֲיֵד אֲנִי עָלֵי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכֵּל הַמּוֹזֵחַ אֶת הָרַבִּים [בְּהַפְצַת הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ]
מִתְעַלֶּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלֹת, מֵה שָּׂאִין כָּל אָדָם זֹכֶה לָזֶה**

א. כּוֹפֶה אֶת מַלְכוּת הָרִשָּׁעָה.

ב. עוֹשֶׂה נִחַת רוּחַ וְעִלּוּי לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ.

ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרֵב, וּמַרְבֶּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְטִיחַ לוֹ הַרִשָּׁב"י:

א. זֹכֶה לְרֹאוֹת בְּנִים לְבָנָיו.

ב. זֹכֶה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.

ג. זֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא.

ד. אֵין שׁוֹם אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהָרַע לוֹ.

ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן - וְאֵין מוֹזֵחַ בִּידוֹ.

ו. מְשַׁפֵּיעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִיָּנִים לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

ז. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרִשָּׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרֵךְ בָּהֶם אֲבִירָהֶם אֲבִינוּ, שֶׁגַם הוּא קָרַב אֶת כּוֹלָם לְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ח. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחְנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גִּנּוּזִים (גִּמְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זֹכֶה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחֵר - וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שַׁע"י "חֲבֵרָה מַזְכֵּי רַבִּים הָעוֹלָמִי"

מַפְעֵל עוֹלָמִי לְהַצֵּלֶת הַדָּת

רְחוּב נָחַל לִכִּישׁ 24/8 רֵמֶת בֵּית שֶׁמֶשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

טֶל: 054-843-6784 / פֶּקֶס: 02-995-1300

מִפְתֵּחַ הָעֲנִיָּיִם לְסֵפֶר "תְּשׁוּבַת הָרֶשֶׁב" י"

א. אִיךָ עַל יְדֵי לְמוֹד זֶהֱר הַקְדוֹשׁ מִהֲפֹךְ מִמִּדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרְחָמִים.

ב. הַזְכוּי הַרְבִּים הָכִי גְדוֹל שְׁכָל אֶחָד יִלְמַד זֶהֱר הַקְדוֹשׁ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ חָק וְלֹא יַעֲבוֹר.

ג. בֵּית יְהוּדִי נִקְרָא רַק אִם לוֹמְדִים שֵׁם זֶהֱר הַקְדוֹשׁ.

ד. בֵּיד פֶּל אֶחָד לְזָכוֹת לְהַבִּיא אֶת הַגָּאוּלָּה.

ה. הַגָּאוּלָּה קְרוּבָה וּמַגִּיעַ בְּמַהֲרָה בְּרַחֲמִים בְּדִבְקוֹת חֲבֵרִים בְּלְמוֹד זֶהֱר הַקְדוֹשׁ.

ו. מִזְכֵּי הַרְבִּים, הֵם הַיַּחֲסָנִים הָכִי הַגְדוֹלִים בְּשָׁמַיִם.

ז. אִיךָ יְהוּדִי פָּשוּט בְּשַׁעָה לְמוֹד זֶהֱר הַקְדוֹשׁ נִחָשֵׁב כַּעֲשָׂרַת אֲלָפִים אֲבִרְכִים הַלּוֹמְדִים 10 שָׁעוֹת בְּיוֹם תּוֹרַת הַנִּגְלָה.

ח. מַעֲלַת לְמוֹד זֶהֱר הַקְדוֹשׁ בְּשִׁמְחָה, וּבִפְרֵט בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ.

ט. הַלּוֹמֵד זֶהֱר הַקְדוֹשׁ מִתְדַּבֵּק בְּנִשְׁמַת הָרֶשֶׁב"י וְגַם זוֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמִחְצָתוֹ.

י. לְזָכוֹת לְשׂוֹכִים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים עַל יְדֵי הָרֶשֶׁב"י זי"ע.

יא. פֶּל אֶחָד יָכוֹל לְהִיּוֹת מַל"ו צְדִיקִים שְׁעָלֵיהֶם הָעוֹלָם עוֹמֵד.

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו
הקדושה תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל
משאלות לבו לטובה ולברכה, בבריות גופא, פרנסה
בשפע וברווח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים
טובים בבריאות השלימות, אכ"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר
ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות
ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס
וכדומה - לכן בקשתינו מכל לומד בספר באם ימצא טעות להודיעינו,
ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין יכול
לקבל הטקסט חינם]. לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך
ובכל אמצעי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק שהוא מהחומר
בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד, הן לשימוש מסחרי
מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר ומצוה בהחלט בלא
רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין להדפיס נעזור לו בכל
כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות הספר.

ספר

תשובת הרשב"י

**דרשה לחזוק למוד הזהר הקדוש
מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

ביום ט"ו באב תש"ע לפ"ק

במעמד קדוש השם של עשרים אלה איש

ב"איצטדיון טדי" - עיה"ק ירושלים תובב"א

בראשות הגאון הגדול מרן הראשון לציון נשיא מועצת חכמי התורה

הרב עבדיה יוסף שליט"א

ובהתאספות הרבנים הגאונים, וראשי ישיבות שליט"א

ברוכים הבאים בשם ה'

ברשות הגאון הגדול מרן הראשון לציון, נשיא מועצת חכמי התורה,
הרב עבדיה יוסף שליט"א, וברשות הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות
שליט"א, ומזכי הרבים שארגנו את קבוץ הגדול הזה, וכל הקהל הקדוש הזה.

אנחנו מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה,
יביא בעזרת השם במהרה את הקבוץ גלילות בביאת משיח צדקינו בב"א.

כתוב בפרשת השבוע, "וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוֹן אֶת הַמְּשַׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרָתָם וְעֲשִׂיתָם אוֹתָם", והיה לשון שמחה^א, שמחה בעליונים ותחתונים בפרסום לימוד תורת הרשב"י.

בהזדמנות זו אני רוצה להכיר טובה למזכה הרבים הגאון הצדיק המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א, וכן לצדיק המיוחד בזיכוי הרבים ובפרט בהדפסת הזוהר הקדוש, ותורת הרשב"י, רבי **פנחס ראובן** שליט"א, על פועלם ומסירות נפשם למען ישמעו וילמדו כל ישראל את לימוד הזוהר הקדוש, שלא יהיה בית יהודי שאין בו לימוד זוהר הקדוש^ב, וכן תודה נפלאה לארגון הקדוש "**הידברות**" המקרב לבם של ישראל לאביהם שבשמים, בארץ ובעולם כולו, וכל הצמאים ממנו שותים, אשר לקחו על עצמם משימה קדושה לחלק זוהר הקדוש לכל התומכים והמשתתפים, ובזה יתעוררו כל ישראל לשוב^ג לאבינו שבשמים.

[א] מרגלא בפומיא דהגאון הצדיק רבי מרדכי אליהו זצ"ל על הפסוק "והיה עקב תשמעון... ואהבך וברכך והרבך", אין והיה אלא לשון שמחה, אם תעבוד את ה' בשמחה וביראה, אז תגיע לדרגה שתשמעון את כל המשפטים, וכיון שעבדת את ה' בשמחה, אז ואהבך וברכך והרבך ויתקיימו כך כל ברכות התורה במלואם.

[ב] וביאר הגאון הצדיק המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים נהר שלום, ירושלים, והיה אותיות הוי"ה שהוא מידת הרחמים, אם תרצו להמשיך מידת הרחמים בזמן עקב שזה עקבתא דמשיחא, תשמעון אותיות ת – תורת, שמעון. שעל ידי לימוד הזוהר הקדוש ממשיך רחמים וישועות לכלל ישראל.

יודוע מצדיקים קדמונים שלא נכנסו לבית אם אין שם זוהר הקדוש ונועם אלימלך

[ג] ומסופר על האי גברא קדישא רשבב"ג מרן מהר"א מבעלזא זיעועי"א, ויומא דהילולא כ"א מנחם אב (תשי"ז), לאחר שניצל בניסי ניסים מהמלחמה הנוראה, ועלה לארץ הקדושה טרם הכנסו לדירתו צוה להביא ספר הזוה"ק (ממחותני להבחל"ח) דוקא מכ"ק מרן האדמו"ר הגה"ק רבי יוסף מאיר מספינקא זיעוכי"א (ירושלים), מפני שאצלו וודאי יש זוהר הקדוש שלומד בו.

[ד] ובהיותי בעיר האבות "באר שבע" אחרי הדרשה שאמרתי שם על גודל לימוד הזוהר הקדוש בא לפני יהודי בא בימים וסיפר ברבים אשר בצעירותו למד תורה בישיבה, ולדאבון לב הושפע מהערב רב, ונפל מיהדותו אשר מלבד שבת וכשרות כפי השגתו, לא שמר דבר.

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

העולם מכין עצמו לגאולה השלמה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י – **"בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי"**. ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזקה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח).

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: **מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים ומחזירן למוטב** [שזה נעשה על ידי הפצת הזהר הקדוש] **מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה - כופה את מלכות הרשעה. - עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. - מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.**

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: **זוכה לראות בנים לבניו. - זוכה לעשירות בעולם הזה. - זוכה לעולם הבא. - אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. - נכנס לשנים עשר שיערי גן עדן - ואין מוחה בידו. - משפיעים עליו שפע**

יום אחד בא לידו ספר הזוהר עם פירוש הסולם, ונכנס בו חשק ללמודו. וכך מידי יום ביומו למד מספר דפים למרות לעגם והפרעתם של הסובבים אותו, וכאשר שם כיפה לכבוד תורת הרשב"י, צעקה עליו זוגתו, האם השתגעתי? מה קרה לך שאתה לובש כיפה?

אמר לה מה איכפת לך אני רק לומד היסטוריה, והסתיר את לימודו כדי שלא תפריע לו.

וכך המשיך מידי יום ביומו עד שסיים כל הזוהר הקדוש, תיכף לאחר מכן נכנס בו התעוררות מאוד גדולה לתשובה אמיתית, והתחיל לקיים כל המצוות, והיום הוא יהודי כשר הדבוק בתורת הרשב"י. מכאן רואים כמה גדול כוחו של רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום.

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים: הלואי אותי עזבו ואת תורת שמרו, שהמאור שבה מחזירים למוטב – וזהו האור הגנוז בתורה, וכדברי קדשו של הבני יששכר זי"ע, שהאור הגנוז לצדיקים טמון בתורת הרשב"י ע"ה.

ספר הזהר הוא כמו תבת נח – ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יבנס

פי חבור זה שנקרא ספר הזהר הוא כמו תבת נח, שבו היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותן המינים והמשפחות כלם אלא על ידי בנייתם להתבה בן הוא ממש... בן יבנסו הצדיקים אל סוד אור חבור הזה להתקיים, וכך סגלת החבור שמיד שעוסק בחשקו אהבת השם ישאבנו בשאיבת האבן השואבת את הברזל ויבנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותקונו, ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יבנס. (אור יקר, שער א' סימן ה')

בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. - הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיֵנוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כָּלָם לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. - הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחֲנוֹת מְלָאכִים עֲלִיּוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גִּנוּזִים (גִּימָטְרִיָּא "סוּד"), שֶׁלֹּא זֹכֶה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחֵר - וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

וְנִסְפֵּר סֵפֹר נֹרָא מִגְדֵּל הַזִּכּוֹת שֶׁל מוֹזֵי הָרַבִּים:

הַמִּזְכָּה אֶת הָרַבִּים הוּא הַיַּחֲסָן הַכִּי הַגָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם

בְּסֵפֶר יִשְׁמַח מֹשֶׁה עַה"ת בַּהַקְדָּמָה בְּקִנְטָרֵס תַּהֲלָה לְמֹשֶׁה (דף י"א ע"ב), וְזֶה לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ: מְבֹאֵר בְּזֹהָר תְּרוּמָה (דף קכ"ח ע"ב), הֵהוּא זִכָּאָה בְּעִי לְמַרְדֵּךְ בְּתֵר חִיבָא" וְכו' [מִי שֶׁהוּא זָכָאִי, צָרִיךְ לְרַדֵּף אַחֵר הָאֲנָשִׁים הַחִיבִים]

[ח] וּבְסֵפֶר הַזֹּהָר רִישׁ פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה (קכ"ח ע"ב) הַגְדִּיל לְסַפֵּר בְּשִׁבְח מִצְוָה זוֹ וְאָמַר, זָכָאָה בְּעִי לְמַרְדֵּךְ בְּתֵר חִיבָא וּלְמַקְנִי לִיָּה בַּאֲגַר שְׁלִים וְכו', וְדָא אִיהוּ שְׁבַחא דִּיסְתַּלַּק בִּיָּה יִקְרָא דִּקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתִּיר מִשְׁבַּחא אַחֲרָא וְאִסְתַּלְקוּתָא דָּא יִתִּיר מִכָּלָא וְכו', וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַהֲרֹן (מְלָאכִי פָּרָק ב') וְרַבִּים הַשִּׁיב מִעוֹן, וְכְתִיב (שֵׁם) בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְגו', וְאִיהוּ אִסְתַּלַּק בְּשִׁלְשָׁה סְלוּקִין מִה דְּלֵא אִסְתַּלַּק הַכִּי בִּרְשׁ אַחֲרָא, וְעַל הָאִי בִּרְשׁ כְּתִיב בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם, וְזָכִי לְמַחֲמִי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאִי עֲלֵמָא וְזָכִי לְעֵלְמָא דֹּאֲתִי וְעָאֵל בְּתִלְסַר תְּרַעֵי וְלִית מָאֵן דִּימַחִי בְּיָדֵיהּ, וְעָלִיָּה כְּתִיב (תַּהֲלִים קי"ב ב') גְּבוּר בְּאָרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ וְגו', הוּן וְעָשָׂר כְּבִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד, זֶרַח בַּחֲשָׁךְ אֹר לִישְׁרִים. בְּדִין מְלָכָא קְדִישָׁא בְּרִיךְ לְדִיוֹקְנָא דִּהוּאָה בִּרְשׁ כָּל בִּרְכָאֵן דְּבִרִּיךְ לְאַבְרָהָם כִּד עֲבַד נַפְשִׁין דְּחִיבֵיא וְכו' וְאִיהוּ עָאֵל לְשִׁבְעִין עֲלָמִין גִּנְזִין דְּלָא זָכָה בְּהוּ בִּרְשׁ אַחֲרָא. וְאֵלְמָלָא הוּוּ יְדַעֵי בְּנֵי נִשְׂא כְּמָה תוֹעֲלָתָא וְזָכוּ גְרַמִּי לְצִדִּיקָא וְזָכָאֵן בְּגִינִיָּהוּ, הוּוּ אֲזָלִי אֲבִתְרִיָּהוּ וְרַדְפִּי כְּמָאֵן דְּרַדִּיף בְּתֵר חִיִּין וְכו':

וְתַגּוּם - בְּסֵפֶר הַזֹּהָר תַּחֲלַת פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה אָמַר זָכָאִי צָרִיךְ לְרַדֵּף אַחֵר אֲנָשִׁים חִיבִים וְלִקְנוֹת אוֹתָם בְּשִׁכָּר שְׁלָם וְזֶה הוּא הַשְּׁבַח שֶׁיִּתְעַלֶּה בּוֹ כְּבוֹד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִשְׁבַּח אַחֵר, וְעָלִיָּה זוֹ הִיא יוֹתֵר מִזְּכָל, וְעַל זֶה כְּתוּב בְּאַהֲרֹן, וְרַבִּים הַשִּׁיב מִעוֹן. וְכְתוּב בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם, וְאוֹתוֹ בֶּן אָדָם מִתְעַלֶּה בְּשִׁלְשָׁה עֲלִיּוֹת מִה שֶׁלֹּא עוֹלָה בֶּן אָדָם אַחֵר. וְעַל בֶּן אָדָם זֶה כְּתוּב בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְזָכָה לְרֵאוֹת בָּנִים לְבָנִיו וְזָכָה בְּעוֹה"ז וְזָכָה לְעוֹה"ב, וְעוֹלָה בְּשִׁלְשׁ עֲשָׂרָה שְׁעָרִים וְאֵין מִי שֶׁיִּמְחָה בִּידוֹ וְעָלִיו כְּתוּב גְּבוּר בְּאָרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ. הוּן וְעָשָׂר כְּבִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד זֶרַח בַּחֲשָׁךְ אֹר לִישְׁרִים, כְּאִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ מְבָרַךְ לְדִיוֹקְנֵי שֶׁל אוֹתוֹ בֶּן אָדָם מְבָרַךְ אוֹתוֹ בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁבָּרַךְ לְאַבְרָהָם כְּאִשְׁרֵי עֲשָׂה נַפְשׁוֹת לְחִיבִים, וְהוּא עוֹלָה לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת נְעֻלָּמִים שֶׁלֹּא זָכָה בָּהֶם בֶּן אָדָם אַחֵר, וְאֵלוֹ הֵיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי אָדָם כְּמָה תוֹעֲלַת וְזָכוֹת נִמְשָׁךְ לְצִדִּיקִים וְזָכוֹתִים בְּעִבּוּרָם, הֵיוּ הוֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם וְרוֹדְפִים כְּמִי שֶׁרוֹדֵף אַחֵר חַיִּים:

בגין דיחשב ליה כאלו הוא ברא ליה ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו' ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום (ועיי"ש בד' קכ"ט ע"א) כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

כן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאַל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד מישרים מזלאטשוב, מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו רבי איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניות וסגופים, וגם בה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם, ובזה נחה ושקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה עכ"ל.

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואן לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו יוכל לספר כזאת.

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זוהר הקדוש, וכל הפמליא של מעלה מדברים מהם, שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה ברחמים, שניזכה בקרוב לראותה.

גדל שכר מזכה הרבים

אמרו חז"ל במדרש תנחומא (בראשית פ'ק א): מעשה בר' אבהו כשהיה מסתלק מן העולם הראה לו הקב"ה שלש עשרה נהרי אפרסמון, התחיל לומר בשעת מיתתו לתלמידיו, אשריכם עוסקי התורה, אמרו לו, רבינו, מה ראית, אמר להם שלש עשרה נהרי אפרסמון נתן לי הקב"ה בשכר

תורתו, התחיל לומר ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי, וכו'.
[באור: קדם פטירתו של רב אבהו העבירו לפניו שלש עשרה נהרות של
אפרסמון, שאל רבי אבהו: למי כל אלו, אמרו לו: שלך הם, אמר להם: כל
אלו לאבהו ואני אמרתי לריק יגעתי].

ומבאר האריז"ל: שרבי אבהו חשב שהיתה יגיעתו במשך ימי חייו
לריק, כי לא ראה שום תועלת בעבודתו, אך אליבא דאמת זכה על ידי
יגיעתו ל"י"ש" שהם סוד "ש"י" עולמות, המבטחין לכל צדיק וצדיק [רי"ק]
גימטריא "י"ש" שהוא הפך מ"רי"ק" ועל אלו הי"ג נהרות שהראו לו רומזים
לש"י עולמות.

העוסק בזבוי הרבים לתורה, שכרו י"ג נהרי אפרסמון

ובספר "יערות דבש" כתב: ואמרו במדרש, לרבי אבהו הראו שכרו י"ג
נהרי אפרסמון, ואמר אלו למאן, אמרו ליה לאבהו, אמר ואני אמרתי לריק
יגעתי וכו'.

וצריך באור, איך חס ושלום יכפר רבי אבהו בשכר תורה ומצוות.
ופשוטן של דברים כמו שכתבתי, כי ידוע ר' אבהו היה קרוב לבי קיסר
ושכיח שם כמבאר בגמ' פד הוי רבי אבהו אתי לבי קיסר וכו', ואם כן מאריך

[10] בספר שיחות מוהר"ן (אות – רמז) שמעתי מאחד מחשובי אנשים, איש כשר וירא שמים ועובד
את השם באמת, שאמר לו רבנו זכרוננו לברכה, שיש בני אדם עובדי ה' שאין השם יתברך מראה להם
מה שפעלו כל ימי חייהם. רק אחר מותם בעולם הבא, אז יראו מה שפעלו. והבנתי שרבנו זכרוננו לברכה
אמר לו דבר זה לענין התחזקות לכל יפל בדעתו מה שכבר עסק בעבודת השם, ועדין אינו רואה בעצמו
שום פעלה. כי יש שאינו יכול לראות כל ימי חייו מה שפעל כי אם לאחר כך כנזכר לעיל.

הרי לנו דגמא מפרשת מחז"ל הקדושים, שאף על פי שעבד רבי אבהו את בוראו כל ימי חייו
בשלמות עצומה, לא זכה לראות כלום ממה שפעל, דבר זה גרם לו שאפלו בשהראו לו קדם פטירתו
את עצם המדרגות שזכה להן, תמה ושאל, למי כל אלה, כי חשב שהיתה כל עבודתו ויגיעתו לריק
מחמת שלא הראו לו כלום עד מותו.

ישראל מושב רבי אבהו לרומי מושב קיסר דרך רב וצריך זמן בהליכה וחזרה וגם שם לבוא אל הקיסר ולהשתדל כי לא בחנם הלך שם, צריך גם כן זמן רב כנודע למבקרי פתחי שרים ומכל שכן מלכים גדולים כמו קיסר רומי בימים ההם, ואם כן בטל על ידי כן זמן רב מהתורה והיה פרוש מבית המדרש דבוק חברים וכדומה.

אך אמרו במשנה והעוסקים בצרכי צבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם, והינו שלא יצטערו כי על ידי עוסקם בצרכי צבור, נתמעט הלמוד ומעשים טובים, ואמר לו אל תיראו, כי מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם מעשים טובים ותורה בשלמות, וזהו ענין רבי אבהו שפחד שמה שיגע בצרכי צבור והלך לבי קיסר וכדומה, הכל לריק, כי מעט על ידי כן תורה ועבודת ה', וזהו אמרו לריק יגעתי, אבל הראו לו משמים כי הקדוש ברוך הוא קבע לו שכר מכל מקום ושכרו הרבה מאד.

וכתב רבי חיים ויטאל זי"ע בספר שערי קדשה – (חלק ב שער ז): מוזכי לחיבאי: אמרו רבותינו ז"ל (אליהו רבא ספ"ח) למה זכה אלקנה להעמיד שמואל ששקול כמשא ואהרן, מפני שהיה עולה לרגל ומעלה לבני אדם הרבה עמו ומזכה אותן, וכן שמואל בנו נוהג אחריו, כמו שכתוב (שמואל א' ז') וסבב בית אל והגלגל וגו' ושפט את ישראל ותשובתו הרמתה כי שם ביתו, ואברהם לא זכה לכל מעלותיו אלא משום (בראשית י"ב ה') ואת הנפש אשר עשו בחרן, וכתוב (שם י"ח ח) ואברהם היו יהיה לגוי גדול וגו' כי ידעתיו אשר יצוה וגו', ושמרו דרך ה' וגו', וכל ראשי הדורות אינן זוכין או אינן נענשים אלא על סבה זו.

[10] וביראי יש לו שכר של מצוה, אך בידוע מאמרם ז"ל על הפסוק יקרה היא מפנינים וכל חפציו לא ישוו בה, דאפלו חפצי שמים לא מגיעים לערך של תורה, ועוד אמרו על הפסוק כי טל אורת טלף, שרק טל תורה מחיהו, ועל זה רבי אבהו החשיב הכל כנגד התורה לרי"ק, ועל זה בשרוהו בשמים י"ג נהרי אפרסמונא דכיא, דהזמן שהלך למען זכוי הרבים הוא כמו שלמד בעצמו. ועתה הגע בעצמך גם אתה תלמד זוה"ק אך אם תזכר אחרים כך יכפלו זכויותיך לעין ערוף וכאלו אתה בעצמך למדת.

הַמִּדְפִּיס סִפְרֵי חָכָם זֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצֶתוֹ

וְכַתֵּב רַבֵּינוּ הַקְדוּשׁ רַבִּי חַיִּים פֶּלְאָגִי זִיע"א, בְּסִפְרוֹ "צִנּוֹאָה מַחֲיִים" וְז"ל:
הַמִּדְפִּיס סִפְרֵי חָכָם זֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצֶתוֹ... וְאֵין סִפֵּק שֶׁהַחָכָם בְּעֶצְמוֹ יוֹצֵא
 לְקִרְאָתוֹ עִם סִיעֵת אוֹהֲבָיו, כְּשֶׁבֶא לְעוֹלָם הַבָּא. וְשִׁמְעָתִי מֵאֲדָם שֶׁרָאָה
 בְּחִלּוֹם לְבַעַל הַבֵּית אֶחָד יוֹשֵׁב אֶצֶל רַב גָּדוֹל שֶׁנִּפְטָר זֶה כְּמָה שָׁנִים, וְהִשְׁתוֹמֵם
 וְהִתְפַּלֵּא אֵיךְ זָכָה הִקְדִּיט לָכֵן, וְלֹא יָדַע שֶׁהִלָּה הַדְּפִיס סִפֵּר אֶחָד מִסִּפְרָיו
 הַקְדוּשִׁים. עכ"ל.

מִי לֹא רוֹצֶה לְשֵׁבֶת בְּמַחְצֶת הַרְשֵׁב"י הַקְדוּשׁ?

הֲלֹא כָּל לֵב כָּמָה לִכְן! וְכָל חֲלָלָא דְעֵלְמָא יִתֵּן בְּעַד זֶה!

"וְכָל אֲשֶׁר לֹאִישׁ יִתֵּן בְּעַד נַפְשׁוֹ" (אִיּוֹב פָּרָק ב' ד')

**מִי שְׂרוּצָה לְזָכוֹת לְכָל זֶה, יִתְקַשֵּׁר אֵלֵינוּ, לַעֲזֹר לְהַפְיֵץ אֶת
 שְׁעוּרֵי הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ וְיִזְכֶּה לְבִרְכַּת הַרְשֵׁב"י הַקְדוּשׁ**

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה
 שבהיכל^ח מזל גימטריה שבעים ושבע, שבזכות מזכי הרבים זכינו שסט זוהר
 הקדוש עולה רק 77 ש"ח, בבחינת **תנו עז לאלוקים**, (עז גימטריה 77 ובזה
 נותן כח ועילוי לפמליא של מעלה^ט) וכל המכניס את ספר הזוהר הקדוש
 לביתו יזכה לברכה ממזל העליון.

[ח] איתא בחז"ל, הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל. לכאורה הלשון "שבהיכל" תמוה,
 שהרי המזל הוא שיוציאו הספר תורה מזהיכל ויקראו בה, וזהו המזל שקוראים בה ולא שתעמוד
 בהיכל?

הנראה לפרש, שאם מביישים הספר תורה על ידי שמדברים באמצע הקריאה ובין גברא לגברא
 וכו' אז יותר רצוי לספר תורה שתהיה בהיכל ולא שיוציאו אותה. וזה באמת מת מצווה. שמוצוה
 בזאת שרק יחידים מקיימים, מקבלים שכר עבור כל העולם. וזהו הפשט משכן העדות, שהביהמ"ד
 והארון קודש יהיו עדות על כל הנ"ל.

[ט] ועיי' נפש החיים להגר"ח וואליזין זצ"ל, בביאור פסוק זה.

על ידי שמירת המצוות שבַּעֲקֵב נִזְכָּה לְגֵאֻלָּה

ועתה נחזר לבאר את הפסוק על פי דברי רש"י הקדוש.

"וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמָעוֹן אֶת הַמְּשָׁפָטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם", פִּירֵשׁ רש"י ז"ל, אם מצוות הקלות שְׁאָדָם דָּשׁ בַּעֲקֵביו תִּשְׁמָעוֹן. וְשָׁמַר ה' אֱלֹקֶיךָ לָךְ אֶת הַבְּרִית וְגו' - יִשְׁמַר לָךְ הַבְּטָחָתוֹ.

בואו נחשב, מה זה מצוות הקלות שְׁאָדָם דָּשׁ בַּעֲקֵביו, ואיך יכולים לתקן את זה בקלות.

כתוב בַּעֲצָ חַיִּים, שְׁבַעֲקֵבְתָא דְּמִשְׁיחָא יִכְשְׁלוּ בְּאִסּוּר חֵלֶב שְׁבַחֲלֵק אַחֲוָרִים. וְכָךְ אָנוּ רוֹאִים בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן, שְׁבַחוּץ לְאֶרֶץ נִכְשְׁלוּ הַרְבֵּה שָׁנִים בְּאִסּוּר חֵלֶב, עַד שֶׁבָּא מִנְקֵר אֶחָד מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְגֵלָה שֶׁאָכְלוּ חֵלֶב רַח"ל. וְיָדוּעַ שֶׁהַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים שֵׁם לֹא אָכְלוּ כָּל חַיִּיהֶם בָּשָׂר בְּהֶמָּה, וְכָךְ נִצְלוּ מֵאִסּוּר חֵלֶב שֶׁהוּא אִסּוּר כֶּרֶת רַח"ל.

וְכִדְאֻמְרוּ חַז"ל (פְּסָחִים מ"ט): תִּנָּיֵא רַבִּי אוֹמֵר עִם הָאֶרֶץ אִסּוּר לֶאֱכֹל בָּשָׂר (בְּהֶמָּה) שְׁנֵאֻמֵּר "זֹאת תֹּרַת הַבְּהֶמָּה וְהָעוֹף". וּבִכְךָ הַחַיִּים לְרַבִּי חַיִּים פִּלְאָג'י כָּתַב: דֶּרֶק מִי שִׁיּוּדָע לְכוֹן סוּד הַפְּנוּנוֹת הָאֵר"י יוֹכֵל לֶאֱכֹל בָּשָׂר.

וּבִשְׁבֹט מוֹסֵר (לְרַבִּי אֱלִיהוּ הָאִיתְּמָרִי זי"ע) פָּרַק ל"ו מֵאֲרִיךְ מֵאִדּ וּמִזְהִיר לְכָל, שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל בָּשָׂר בְּהֶמָּה כָּלֵל.

וְיָדוּעַ דֶּהֱמָקוּבֵל הָאֱלֹקִי זָקוֹן הַמְּקַבֵּלִים רַבִּי יִצְחָק כְּדוּרִי זי"ע, מִיָּמִיו לֹא אָכַל כָּלֵל בָּשָׂר בְּהֶמָּה וְעוֹף, מִלְּבַד בַּעֲרַב יוֹם כְּפוּר שֶׁאָכַל מֵעֵט עוֹף, וּבְפִנּוּיִם מֵעֵט דָּג.

וְכֵן שִׁמְעָתִי עַל הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל הַמְּקַבֵּל רַבִּי מֶרְדְּכַי אֱלִיהוּ זצ"ל שֶׁמַּעֲוָדוֹ בֶּן 13 שָׁנָה לֹא אָכַל לֹא בָּשָׂר עוֹף וְלֹא בָּשָׂר בְּהֶמָּה, וְלִכְךָ זָכָה לְגַדְּלוֹתוֹ בַּנִּגְלָה וּבִנְסֻתָּר זִיעוּכִי"א.

אֲנַחְנוּ מִתְּפַלְלִים בְּכָל יוֹם בְּשִׁמוּנָה עֲשָׂרָה "כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָּל הַיּוֹם וּמִצָּפִים לִישׁוּעָה" – וְאוֹמְרִים "וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים" –

עוד אומרים "אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח... אחכה לו בכל יום שיבוא", כולם שואלים פה אחד, למה משיח לא בא?

החפץ חיים זצ"ל בספרו "צפית לישועה" כותב שני דברים יסודיים:

א. שישוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש. ב. שצריכים לחכות ולקוות על ביאת המשיח.

ומסביר במשל: לסוחר שנוסע למסחר באוניה לחודש פעם בשנה, ומזה החודש יש לו פרנסה לכל השנה. אחר שהזמין את המכונית שיקח אותו לאוניה, הוא עומד ומחכה והמכונית לא מגיע, הזמן עובר והוא מפחד שיפסיד את הזמן והאוניה תצא בלעדו, ומסתכל על השעון כל הזמן, וצועק אוי, הוא לא מגיע, מה יהיה, כל הפרנסה של כל השנה תלויה בנסיעה הזאת.

כך צריכים לחכות לביאת המשיח, אחכה לו בכל יום ולהרגיש שהכל תלוי בגאולה.

ובמה יכולים לקרב ביאתו?

ואיך בזמן מעט ובמעט מאמץ נזכה להיגאל במהרה?

רבי חיים ויטאל והפסא מלך פותבים: שלמוד הקבלה בשעה אחת יעשה תיקון מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ופסק בכך החיים (בסימן קנ"ה), דגם הלומד זוהר הקדוש בגי'רסא בלימוד הקבלה יחשב לו, ומרן הבן איש חי זצ"ל אומר: כתבו המקבלים ז"ל, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל. והאורחות צדיקים אומר שכל מצוה ולמוד תורה שבשמחה ערכו כפול אלה.

נמצא ששעה אחד בשבת קודש שווה לימוד אלה פעמים שנה תורת הנגלה - ובשמחה שוה מליון שעות תורה.

העולה מדברי רבותינו זי"ע: **כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה "זהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).**

החלש יאמר גבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י') **"החלש יאמר גבור אני"** וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

ועכשיו נזכיר את הדבר הראשון של החפץ חיים **שיסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש, באיזה שכר גדול יכולים לזכות בלמוד הזהר הקדוש.**

אם כך אנו רואים שקיום דברי החפץ חיים, גם לענין שכר ועונש, וגם לענין לחכות לביאת המשיח, קשורים ותלויים בלמוד הזהר הקדוש.

כתוב בכתבי האריז"ל שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדורינו כולנו זוכים לראות את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הכוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוף דבש הזהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מוחם לחדש חידושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר לחבר חיבורים מצויינים.

יש לי חבר שאני לומד אתו בחברותא זוהר הקדוש, אשר סבא שלו זצ"ל למד ביחד קבלה עם להבחל"ח מרן הגאון הגדול רבי **עובדיה יוסף** שליט"א כל יום, כשהיה רב הקהילה במצרים בקהיר לפני כשישים שנה

[1] ובוודאי זכו לכל זה שהיה ה"אור הגנוז" טמון – ומתגלה בלימוד הזהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

(בשנים תש"ז – תש"י), ובזכות זה זכה להיות **חד בדרא** גם בתורת הנגלה. וכבר קרה עליו עוד לפני כ' 50 שנה המקובל הקדוש רבי **מרדכי שרעבי** זצ"ל, "**פאר הדור והדרו**".

גודל השכר של הוראה באצבע

נספר סיפור מדהים: הרבנית של **הגאון מווילנא** זצ"ל הלכה יחד עם חברתה לאסוף צדקה. פעם אחת כשהלכו לאסוף צדקה, חברתה של הרבנית מווילנא הצביעה על אשה שעמדה במרחק מהם, ואמרה: אולי האשה הזו תתן לנו צדקה? אחר כך הרבנית וחברתה עשו ביניהן הסכם, מי שיפטר קודם מן העולם תבוא בחלום לחברתה לספר לה, איך שדנו אותה בעולם העליון.

חברתה של **הרבנית מווילנא** נפטרה קודם, ובאה בחלום וסיפרה: אין לי רשות לגלות מה היה שם בבי"ד של מעלה, אבל דבר אחד אני יכולה לספר, שזה שהראיתי לך באצבע ללכת לאישה הזאת לקבל צדקה, זה שווה שם הרבה, ואין אפשרות להבין זאת בעולם הזה.

עכשיו שאנחנו יודעים כבר **גודל השכר של הוראה באצבע**, בואו ונחשוב, אם בן אדם אומר לחבירו ללמוד זוהר הקדוש, או שמעורר לעשות שיעור בזוהר הקדוש בבית המדרש, הוא מקבל כל הזכויות של כל הלומדים^א, וכדברי הנביא (ישעיה פרק סד ג) "וּמַעֲוֹלָם לֹא שִׁמְעוּ לֹא הֶאֱזִינוּ עֵין לֹא רָאֲתָה אֱלֹהִים זֹלַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לוֹ".

כי אפילו רק יהודי אחד שילמד כל שבת רק שעה אחת זוהר הקדוש, אי אפשר לספור הזכויות שהוא יקבל, אין עוד מחשב בעולם שיכול לספור

[יא] ובמסכת ברכות (דף לד ע"ב): אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם ולמהנה תלמיד חכם מנכסיו אבל תלמידי חכמים עצמן עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהים זולתך.

כל השכר שלו, וכמה "חומת מגן" הוא בונה לכלל ישראל ומציל ומזכה לכל העולם.

ובזה נבין מה שרש"י הקדוש אומר: **אם המצוות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעון.**

ברש"י הזה מרומז, **השכר הגדול של מיליון שעות תורה שמקבלים על ידי לימוד זוהר הקדוש בשעה אחת שזה מצוה קלה, וכל אדם יכול בנקל לקיים את זה, ועל ידי זה יקויים הפסוק "ושמר ה' אלוקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך" וכו', וכל הברכות הכתובות בתורה.**

כתוב בזוהר חדש שיר השירים [דף פ"ו ע"ב]: העוסקים בסודות התורה כאשר נשמתם עולה למעלה לאחר מאה ועשרים שנה, היא מתעטפת באור של סודות התורה, וכוחות הקליפות והחיצונים לא יכולים לגשת ולהתאחז באותם הנשמות, ולא עוד אלא שהקב"ה חוקק את אותה הנשמה עוד בחיים חיותה בלבוש של השכינה הקדושה, וגם משתעשע בה, ולא עוד, אלא שיורשת ב' עולמות עוה"ז ועולם הבא, ומי שלא לומד סודות התורה, כאשר יעלה לעוה"ב, אפילו יש לו מעשים טובים ולמד ש"ס ופוסקים וכו', ולא למד תורת הסוד, דוחים אותו מגן עדן העליון, ואם הוא למד אפילו שלא הבין, מלמדים אותו בעולמות העליונים את תורת הסוד, ויכול לישב בישיבות גבוהות ולעסוק בסודות התורה.

דוד המלך עליו השלום אומר בתהלים (פרק ב'): "לִמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יִהְיֶה רִיק. יִתְנַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל ה' וְעַל מְשִׁיחוֹ". וכבר רואים איך שהאומות מתרגשות וחס ושלום מכינים למלחמה רח"ל.

ובפרק פ"ג (פסוקים ג' – ד') כתוב: **"כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיֶינּוּ וּמִשְׁנֵאֶיךָ נִשְׁאוּ רֹאשׁ, עַל עִמְךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְנַעְצּוּ עַל צַפְנֶיךָ"**: ודברי תורה כפטיש יפוצץ סלע, ומתבאר כחומר, מפני מה האוייבים יהמיון והשונאים מרימים ראש, מפני ש"עמך יערימו סוד" מלשון ערומים מתורת הסוד, וכידוע שהעצה היחידה להינצל הוא אך ורק על ידי לימוד הזוהר הקדוש (עיין באור הזוהר דברי הרמח"ל זי"ע, על סוד ההצלה).

מי לא מפחד מפצצת אטום של אירן?

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! – ומי יודע מה ילד יום²!!!

משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתיבת נח שהוא הזוהר הקדוש.

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תיקוני זוהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, וזה אפשר גם ללמוד ולשמוע ב"קול הזוהר" בטלפון, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תיקוני השכינה הקדושה³, ובעזרת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל גזירות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים.

וכמו שגילה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דוי סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צוואה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זי"ע א': **"יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלימוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו"**... "ותורת הסוד מה היא עליה?" [ספר הרש"ש עמ' 158]

מילותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה!?"...

[יג] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

[יג] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו [כבן 10 שנים] בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל – ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. וא-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה.

והקול קורא במדבר פנו דרך לאלוקינו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמיים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

בכוחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים.

במיוחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תיישים, כך יחדור תלמודם מנערותם, לתלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עלייה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לביאורו על תיקוני זוהר.

וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמוד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמיתית.

בספר חכם הרזים הוסיף על דברתו: כשאב שולח בנו למלמד ללמדו אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר, אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו - וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזוהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים.

כמה גדול כח הלומד בזהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה

משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו

[יד] כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים, כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אלזר ר' אלעזר אמר לשמעיתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל (רבי משה חיים לוצאטון) בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר תורה וחיים להר"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג') פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

ממקור הברכות^ט, שכידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

"בזכותך הגעתי!, לך יש חלק בגאולת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי!, לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

תרגום הזהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלנו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא (העליון) פוקד לאותו מקום (בעולם הזה) ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחר מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח"א איסטרולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע).

הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחייו", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

[טו] כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניניו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעת".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, **ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.**

וכלנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, ב"עוז" והדר אלוקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורינו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח ליבינו, ותגל נפשינו, בישועת מלכינו, אכי"ר.

